

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/57/EU IRÁNYELVE**(2014. április 16.)****a piaci visszaélések büntetőjogi szankcióiról (piaci visszaélésekről szóló irányelv)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 83. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az integrált és hatékony pénzügyi piac, valamint az erősebb befektetői bizalom megköveteli a piac integritását. Az értékpapírpiacon zavartalan működése és a piacok iránti közbizalom a gazdasági növekedés és a jólét előfeltételeit képezi. A piaci visszaélés sérti a pénzügyi piacok integritását, valamint aláássa az értékpapírok, a származtatott pénzügyi eszközök és a referenciaértékek iránti közbizalmat.
- (2) A 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ kiegészítette és naprakésszé tette a piac integritásának védelmét szolgáló uniós jogi keretet. Emellett megköveteli a tagállamoktól, hogy illetékes hatóságok rendelkezzenek a piaci visszaélés felderítéséhez és kivizsgálásához szükséges jogkörökkel. A 2003/6/EK irányelv előírja azt is, hogy a tagállamok – a büntetőjogi szankciók alkalmazásához való joguk sérelme nélkül – biztosítsák, hogy az említett irányelv végrehajtására elfogadott nemzeti szabályok megsértéséért felelős személyek ellen megfelelő közigazgatási intézkedésre, illetve közigazgatási szankció alkalmazására kerülhessen sor.
- (3) A Jacques de Larosière által elnökölt, európai uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű csoport (a továbbiakban: a de Larosière-csoport) 2009. február 25-i jelentésében megfogalmazta, hogy a pénzügyi szektor számára kidolgozott prudenciális és üzletviteli szabályok stabil keretrendszerének erős felügyeleti és szankciórendszerre kell épülnie. E célból a de Larosière-csoport úgy vélte, hogy a felügyeleti hatóságokat kellő eljárási hatáskörrel kell ellátni, és egyenlő, szigorú és elrettentő erejű szankciórendszereket kell alkalmazniuk minden pénzügyi bűncselekménnyel szemben, olyan szankciókat, amelyeket hatékonyan érvényesíteni kell a piac integritásának megőrzése érdekében. A de Larosière-csoport arra a következtetésre jutott, hogy a tagállamok szankciórendszerei általában gyengék és heterogének.

⁽¹⁾ HL C 161., 2012.6.7., 3. o.

⁽²⁾ HL C 181., 2012.6.21., 64. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. február 4-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. április 14-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. január 28-i 2003/6/EK irányelve a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) (HL L 96., 2003.4.12., 16. o.).

- (4) A piaci visszaélésekre vonatkozó, jól működő jogszabályi keretrendszer hatékony végrehajtást követel meg. A 2003/6/EK irányelv szerinti nemzeti közigazgatásiszankció-rendszerek értékelése megmutatta, hogy nem minden illetékes nemzeti hatóság rendelkezett a jogkörök teljes spektrumával annak biztosításához, hogy a piaci visszaélésre a megfelelő szankciókkal reagálhassanak. Nem minden tagállamban írtak elő ugyanis pénzügyi közigazgatási szankciót a bennfentes kereskedelemre és a piaci manipulációra vonatkozóan, és a szankciók szintjében nagy eltérések álltak fenn a tagállamok között. Ezért új jogalkotási aktusra van szükség az egész Unióban közös minimumszabályok biztosítása érdekében.
- (5) A tagállamok által elfogadott közigazgatási szankciók eddig elégtelennek bizonyultak a piaci visszaélésekre megelőzése és leküzdésére vonatkozó szabályok betartásához.
- (6) Lényeges, hogy a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok betartását olyan büntetőjogi szankciók segítsék elő, amelyek a közigazgatási szankciókhoz képest a társadalmi helytelenítés egy erőteljesebb formáját fejezik ki. Az, hogy a piaci visszaéléseknek legalább a súlyos formáit bűncselekményként határozzák meg, világos határvonalat állít fel az olyan típusú magatartás tekintetében, amely különösen elfogadhatatlannak minősül, valamint olyan üzenetet közvetít a nyilvánosság és a lehetséges elkövetők felé, hogy az illetékes hatóságok nagyon komolyan veszik az ilyen magatartást.
- (7) Nem minden tagállam írt elő büntetőjogi szankciókat a 2003/6/EK irányelvet végrehajtó nemzeti jog súlyos megsértésének egyes formáira. A tagállamok eltérő megközelítései aláássák a belső piac működési feltételeinek egységességét, és ösztönzést jelenthetnek egyes személyeknek, hogy azokban a tagállamokban kövessenek el piaci visszaélést, amelyek ezekre a bűncselekményekre nem írnak elő büntetőjogi szankciókat. Ezen túlmenően, eddig nem volt uniós szintű egyetértés abban, hogy mely magatartás tekintendő a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok súlyos megsértésnek. Ezért minimumszabályokat kell megállapítani a természetes személyek által elkövetett bűncselekmények fogalom meghatározása, a jogi személyek felelőssége és a vonatkozó szankciók tekintetében. A közös minimumszabályok továbbá lehetővé tennék hatékonyabb módszerek alkalmazását a nyomozás során, valamint a tagállamokon belüli és tagállamok közötti eredményesebb együttműködés terén. A pénzügyi válság következményeinek fényében világosan látszik, hogy a piaci manipuláció emberek millióinak életét károsíthatja széles körben. A referenciaértékek manipulálásával kapcsolatos, nemrégiben bekövetkezett Libor-botrány megmutatta, hogy a releváns problémák és joghézagok súlyosan kihatnak a piaci bizalomra, és jelentős veszteségeket okozhatnak a befektetőknek, valamint torzíthatják a reálgazdaság működését. Az Unió egészére kiterjedő közös büntetőjogi szankció-rendszerek hiánya alkalmat kínál a piaci visszaélések elkövetőinek arra, hogy kihasználják egyes tagállamok enyhébb rendszereit. A büntetőjogi szankciók piaci visszaélések miatti kivétele nagyobb elrettentő hatást gyakorol majd a potenciális elkövetőkre.
- (8) Ezért a piaci visszaélések elleni küzdelmet szolgáló uniós politika eredményes végrehajtásához alapvető fontosságú, hogy valamennyi tagállam legalább a súlyos piaci visszaélések esetére büntetőjogi szankciókat vezessen be.
- (9) Ezen irányelv hatálya, valamint az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ hatálya közötti összhang megteremtése érdekében a részvény-visszavásárlási programok keretében bonyolított, saját részvényekre vonatkozó ügyleteket és az értékpapírokkal vagy kapcsolódó eszközökkel értékpapírok stabilizálása céljából folytatott ügyleteket; az olyan ügyleteket, megbízásokat vagy magatartásokat, amelyek monetáris, árfolyam- és államadósságkezelési politika keretében valósulnak meg; a kibocsátási egységeket érintő, az Unió éghajlat-politikájának végrehajtására irányuló tevékenységeket; valamint a közös uniós agrárpolitika és a közös uniós halászati politika keretében végrehajtott tevékenységeket ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól.
- (10) A tagállamokat kötelezni kell annak előírására, hogy a bennfentes kereskedelemnek, a piaci manipulációnak és a bennfentes információk jogosulatlan közzététele legalább a súlyos esetei minősüljenek bűncselekménynek, amennyiben azokat szándékosan követik el.
- (11) Ezen irányelv alkalmazásában a bennfentes kereskedelmet és a bennfentes információk jogosulatlan közzétételét például olyan esetekben kell súlyosnak tekinteni, amikor jelentős a piac integritására gyakorolt hatásuk, az abból eredő tényleges vagy potenciális nyereség, illetve elkerült veszteség, a piacnak okozott kár nagysága vagy a pénzügyi eszközök összértéke. Egyéb figyelembe vehető körülmény például az, ha a bűncselekményt szervezett bűnözés keretében követték el, vagy ha az adott személy már korábban is követett el ilyen bűncselekményt.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i. 596/2014/EU rendelete a bennfentes kereskedelemről, a bennfentes információk jogosulatlan közzétételéről és a piaci manipulációról (piaci visszaélések) és a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.).

- (12) Ezen irányelv alkalmazásában a piaci manipulációt például olyan esetekben kell súlyosnak tekinteni, amikor jelentős a piac integritására gyakorolt hatása, az abból eredő tényleges vagy potenciális nyereség, illetve elkerült veszteség, a piacnak okozott kár nagysága, a pénzügyi eszközök vagy az azonnali árutőzsdei ügyletek értékében vagy az eredetileg felhasznált tőke összegében bekövetkező változás, illetve amikor a manipulációt olyan személy hajtja végre, aki a pénzügyi ágazatban vagy valamely felügyeleti vagy szabályozási hatóságnál alkalmazott vagy ott dolgozik.
- (13) A bennfentes kereskedelem kísérletét és a piaci manipuláció kísérletét, ezeknek a pénzügyi piacok integritására és a befektetői bizalomra gyakorolt káros hatásai miatt, szintén bűncselekményként kell büntetni.
- (14) Ezen irányelvnek köteleznie kell a tagállamokat arra, hogy nemzeti jogukban büntetőjogi szankciókat írjanak elő az ezen irányelv hatálya alá tartozó bennfentes kereskedelem, a piaci manipuláció és a bennfentes információk jogosulatlan közzététele tekintetében. Ezen irányelv nem keletkeztethet kötelezettségeket az ilyen szankciók vagy bármely más, rendelkezésre álló bűnüldözési rendszer egyedi esetekre való alkalmazását illetően.
- (15) Ennek az irányelvnek meg kell követelnie a tagállamoktól, hogy a bűncselekmények elkövetésére való felbujtás és a bűnsegély is büntetendő legyen.
- (16) Ebben az irányelvben meg kell határozni a kiszabható szabadságvesztés felső határának minimális időtartamát annak érdekében, hogy az ezen irányelvben említett jogsértések szankciói hatékonyak és visszatartó erejűek legyenek.
- (17) Ezen irányelv alkalmazása során figyelembe kell venni az 596/2014/EU rendelet által megállapított jogi keretrendszert és annak végrehajtási intézkedéseit.
- (18) Az 596/2014/EU rendeletben meghatározott, a pénzügyi piacok integritásának biztosítását célzó európai szakpolitika hatékony végrehajtása érdekében a tagállamoknak az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények miatti felelősséget – például az 596/2014/EU rendeletben előírtakhoz hasonló hatékony, arányos és visszatartó erejű, büntetőjogi, illetve nem büntetőjogi szankciók vagy egyéb intézkedések kiszabása révén – a jogi személyekre is ki kell terjeszteniük. Az ilyen szankciók vagy egyéb intézkedések magukban foglalhatják a szankcióról hozott – a felelős jogi személy nevét tartalmazó – végső döntés közzétételét, figyelembe véve az alapvető jogokat, az arányosság elvét, valamint a pénzügyi piacok stabilitására és a folyamatban lévő nyomozásokra jelentett kockázatokot. A tagállamoknak adott esetben, és amennyiben a nemzeti jog a jogi személyek büntetőjogi felelősségéről rendelkezik, a nemzeti joggal összhangban ki kell terjeszteniük ezt a büntetőjogi felelősséget az ezen irányelvben meghatározott bűncselekményekre. Ez az irányelv nem akadályozza meg, hogy a tagállamok közzétegyék a felelősséggel vagy a szankciókkal kapcsolatos végső döntéseket.
- (19) A tagállamoknak meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy eredményes vizsgálati eszközök álljanak a bűnüldözési és igazságügyi hatóságok, vagy az ezen irányelvben említett jogsértések kivizsgálásáért vagy üldözéséért felelős egyéb illetékes hatóságok rendelkezésére. Figyelembe véve többek között az arányosság elvét, az ilyen eszközök nemzeti joggal összhangban történő igénybevételének igazodnia kell a nyomozás tárgyát képező bűncselekmények jellegéhez és súlyosságához.
- (20) Mivel ez az irányelv minimumszabályokat ír elő, a tagállamok a piaci visszaélésre elfogadhatnak vagy érvényben tarthatnak ezeknél szigorúbb büntetőjogi szabályokat.
- (21) A tagállamok például rendelkezhetnek úgy, hogy a gondatlanságból vagy súlyos hanyagságból elkövetett piaci manipuláció bűncselekménynek minősüljön.
- (22) Az ezen irányelv szerinti, a természetes személyekkel és a jogi személyekkel szembeni szankcióknak a nemzeti jogukban való kiszabására vonatkozó kötelezettségek nem mentesítik a tagállamokat azon kötelezettség alól, hogy nemzeti jogukban közigazgatási szankciókat és egyéb intézkedéseket írjanak elő az 596/2014/EU rendeletben meghatározott jogsértésekre vonatkozóan, kivéve, ha a tagállamok az 596/2014/EU rendelettel összhangban úgy határoznak, hogy az ilyen jogsértések tekintetében kizárólag büntetőjogi szankciókat írnak elő nemzeti jogukban.

- (23) Ezen irányelv hatálya olyan módon került meghatározásra, hogy kiegészítse az 596/2014/EU rendeletet és biztosítsa annak hatékony végrehajtását. Miközben a bűncselekményeknek, amennyiben szándékosan követik el őket és legalább a súlyos esetekben, ezen irányelv szerint büntethetőnek kell lenniük, az 596/2014/EU rendelet megsértéséért járó szankciók kiszabásához nem szükséges a szándék bizonyítása, vagy az, hogy a jogsértések súlyosnak minősüljenek. Az ezen irányelvet átültető nemzeti jog alkalmazása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bűncselekmények tekintetében büntetőjogi szankcióknak az ezen irányelvvel összhangban való kiszabása, valamint közigazgatási szankcióknak az 596/2014/EU rendelettel összhangban való kiszabása ne eredményezze a kétszeres büntetés tilalma elvének megsértését.
- (24) Az egyes esetekben a konkrét körülményekkel összhangban a büntetések alkalmazására és végrehajtására vonatkozó nemzeti büntetőjog általános szabályainak sérelme nélkül a szankciók kiszabásának arányosnak kell lennie, figyelembe véve a felelősségre vont személyek által elért nyereségeket vagy az elkerült veszteségeket, valamint a más személyek ellen elkövetett bűncselekményekből következő kárt, és ahol szükséges, a piacok működésének és a tágabb gazdaságnak okozott kárt.
- (25) Mivel ezen irányelv célját – nevezetesen azt, hogy legalább a súlyos piaci visszaélésekre az Unióban mindenütt rendelkezésre álljanak büntetőjogi szankciók – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban ezen irányelv terjedelme és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (26) A határokon átnyúló tevékenységek egyre nagyobb száma hatékony és eredményes együttműködést követel meg a piaci visszaélések kivizsgálásáért és üldözéséért felelős nemzeti hatóságok között. A különböző tagállamokban működő nemzeti hatóságok szervezete és hatásköre nem akadályozhatja meg együttműködésüket.
- (27) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a Charta) elismert elveket, amint azokat az EUSZ rögzíti. Különösen, az irányelvet a személyes adatok védelméhez való jognak (8. cikk), a véleménynyilvánítás és információ szabadságának (11. cikk), a vállalkozás szabadságának (16. cikk), a hathatós jogorvoslathoz és a tisztességes tárgyaláshoz való jognak (47. cikk), az ártatlanság védelmének és a védelemhez való jognak (48. cikk) kellő tiszteletben tartásával, továbbá a törvényesség, valamint a bűncselekmények és büntetések arányosságának elveivel (49. cikk), valamint a bűncselekmények kétszeres eljárás alá vonása és a kétszeres büntetés tilalmával (50. cikk) összhangban kell alkalmazni.
- (28) Ezen irányelv alkalmazása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell a bűncselekményekben gyanúsítottak és vádlottak eljárási jogait. Az ezen irányelv szerinti kötelezettségeik nem érintik a büntető eljárások során biztosítandó eljárási jogokkal kapcsolatos uniós jog szerinti kötelezettségeiket. Ezen irányelv egyetlen rendelkezésének sem célja az Unióban és a tagállamokban mindenekelőtt a Charta 11. cikke és egyéb vonatkozó rendelkezések értelmében biztosított sajtószabadságnak vagy a médiában a véleménynyilvánítás szabadságának a korlátozása. Ezt különösen a bennfentes információknak az ezen irányelv bennfentes információk közzétételére vonatkozó rendelkezéseivel összhangban történő közzétételével kapcsolatban kell hangsúlyozni.
- (29) Az EUSZ-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, így az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (30) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 1., 2., 3. és 4. cikkének megfelelően Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ezen irányelv elfogadásában és alkalmazásában.
- (31) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, így az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(32) Az európai adatvédelmi biztos 2012. február 10-én véleményét nyilvánította ⁽¹⁾,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg a bennfentes kereskedelem, a bennfentes információ jogosulatlan közzététele és a piaci manipuláció büntetőjogi szankcióira, hogy így biztosítsa a pénzügyi piacok integritását az Unióban, és növelje a befektetők védelmét és bizalmát ezeken a piacokon.

(2) Ez az irányelv a következőkre alkalmazandó:

- a) az olyan pénzügyi eszközökre, amelyeket szabályozott piacra bevezettek, vagy amelyekre vonatkozóan a szabályozott piacra történő bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be;
- b) az olyan pénzügyi eszközökre, amelyekkel multilaterális kereskedési rendszerben kereskednek, amelyeket multilaterális kereskedési rendszerbe bevezettek, vagy amelyekre vonatkozóan a multilaterális kereskedési rendszerbe történő bevezetés iránti kérelmet benyújtották;
- c) az olyan pénzügyi eszközökre, amelyekkel szervezett kereskedési rendszerben kereskednek;
- d) az a), a b) vagy a c) pont hatálya alá nem tartozó olyan pénzügyi eszközökre, amelyek ára vagy értéke a felsorolt pontokban említett pénzügyi eszközök árától vagy értékétől függ, vagy azokra hatást gyakorol, és amelyek közé tartozhatnak, de nem kizárólag hitel-nemteljesítési csereügyletek és különbözeti ügyletek.

Ez az irányelv alkalmazandó továbbá azokra a magatartásokra és ügyletekre, ideértve az ajánlatokat is, amelyek kibocsátási egységek vagy ezeken alapuló más aukciós termékek – ideértve azokat az aukciós termékeket is, amelyek nem pénzügyi eszközök – szabályozott piacként engedélyezett aukciós platformon történő aukciójával kapcsolatosak, az 1031/2010/EU bizottsági rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően. Az aukciók keretében benyújtott ajánlatokra vonatkozó külön rendelkezések sérelme nélkül, az ezen irányelvben foglalt előírások és rendelkezések az ilyen ajánlatokra is alkalmazandók.

(3) Ez az irányelv nem alkalmazandó:

- a) a részvény-visszavásárlási programok keretében bonyolított, saját részvényekre vonatkozó ügyletekre, ha az ilyen kereskedés az 596/2014/EU rendelet 5. cikke (1), (2) és (3) bekezdésének megfelelően zajlik;
- b) 596/2014/EU rendelet 3. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett értékpapírokkal vagy kapcsolódó eszközökkel értékpapírok stabilizálása céljából folytatott ügyletekre, ha az ilyen kereskedelemre az említett rendelet 5. cikke (4) és (5) bekezdésének megfelelően kerül sor;
- c) az olyan ügyletekre, megbízásokra vagy magatartásokra, amelyek monetáris, árfolyam- és államadósság-kezelési politika keretében valósulnak meg az 596/2014/EU rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében, a 6. cikkének (2) bekezdése értelmében megvalósuló ügyletekre, megbízásokra vagy magatartásokra, a 6. cikkének (3) bekezdése értelmében az Unió éghajlat-politikájának végrehajtására irányuló tevékenységekre, valamint a 6. cikkének (4) bekezdése értelmében a közös uniós agrárpolitika és a közös uniós halászati politika keretében végrehajtott tevékenységekre;

(4) Az 5. cikk a következőkre is alkalmazandó:

- a) a nagykereskedelmi energiaterméknek nem minősülő olyan azonnali árutőzsdei ügyletekre, amelyeknél az ügylet, a megbízás vagy a magatartás az e cikk (2) bekezdésében említett valamely pénzügyi eszköz ára vagy értékére hatást gyakorol;

⁽¹⁾ HL C 177., 2012.6.20., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2010. november 12-i 1031/2010/EU rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezéséről, lebonyolításáról és egyéb vonatkozásairól (HL L 302., 2010.11.18., 1. o.).

- b) az olyan pénzügyi eszközökre, ideértve a származtatott ügyleteket vagy a hitelkockázatot átruházó származtatott eszközöket is, amelyeknél az ügylet, a megbízás, az ajánlat vagy a magatartás valamely azonnali árutőzsdei ügylet árára vagy értékére hatást gyakorol, amennyiben az ár vagy az érték e pénzügyi eszközök árától vagy értékétől függ;
- c) a referenciaértékekkel kapcsolatos magatartás.

(5) Ez az irányelv a (2) és (4) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel kapcsolatos valamennyi ügyletre, megbízásra és magatartásra vonatkozik, függetlenül attól, hogy az ügyletre, megbízásra vagy magatartásra kereskedési helyszínen kerül-e sor.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „pénzügyi eszköz”: bármely, a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott pénzügyi eszköz;
2. „azonnali árutőzsdei ügylet”: az 596/2014/EU rendelet 3. cikkének (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott azonnali árutőzsdei ügylet;
3. „részvény-visszavásárlási program”: saját részvényekkel folytatott kereskedés a 2012/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 21–27. cikkével összhangban;
4. „bennfentes információ”: az 596/2014/EU rendelet 7. cikkének (1)–(4) bekezdése szerinti információ;
5. „kibocsátási egység”: a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 11. pontjában ismertetett kibocsátási egység;
6. „referenciaérték”: az 596/2014/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 29. pontjában meghatározott referenciaérték;
7. „elfogadott piaci gyakorlat”: olyan konkrét piaci gyakorlat, amelyet egy tagállam illetékes hatósága az 596/2014/EU rendelet 13. cikkének megfelelően elfogad;
8. „stabilizáció”: az 596/2014/EU rendelet 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott stabilizáció;
9. „szabályozott piac”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac;
10. „multilaterális kereskedési rendszer” vagy „MTF”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott multilaterális kereskedési rendszer;
11. „szervezett kereskedési rendszer” vagy „OTF”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 23. pontjában meghatározott szervezett kereskedési rendszer;
12. „kereskedési helyszín”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 24. pontjában meghatározott kereskedési helyszín;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/65/EU irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2011/61/EU és a 2002/92/EK irányelv módosításáról (Lásd e Hivatalos Lap 349. oldalát.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. október 25-i 2012/30/EU irányelve a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint tőkéjük fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 54. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 315., 2012.11.14., 74. o.).

13. „nagykereskedelmi energiatermék”: az 1227/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkének 4. pontjában meghatározott nagykereskedelmi energiatermék;
14. „kibocsátó”: az 596/2014/EU rendelet 3. cikkének (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott kibocsátó.

3. cikk

Bennfentes kereskedelem, valamint más személy bennfentes kereskedelemben való részvételre felhívása vagy erre rábírása

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a (2)–(8) bekezdésben említett bennfentes kereskedelem, valamint más személy bennfentes kereskedelemben való részvételre felhívása vagy erre rábírása szándékos elkövetés esetén legalább a súlyos esetekben bűncselekménynek minősüljön.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában bennfentes kereskedelemnek minősül, ha egy személy bennfentes információval rendelkezik és ezt az információt közvetve vagy közvetlenül, saját vagy harmadik személy javára az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközök megszerzésére vagy elidegenítésére használja fel.

(3) Ez a cikk azon személyekre alkalmazandó, akik a következők eredményeként jutnak bennfentes információhoz:

- a) a kibocsátónak vagy a kibocsátási egységek piaca résztvevőjének ügyvezető, döntéshozó vagy felügyeleti szervének tagja;
- b) a kibocsátó vagy a kibocsátási egységek piaca résztvevőjének tőkéjében részesedése van;
- c) munkaviszonyból, foglalkozásból vagy feladatokból eredő kötelezettség teljesítése során fér hozzá az információhoz; vagy
- d) bűncselekményekben vesz részt.

Ez a cikk minden olyan személyre is alkalmazandó, aki az első albekezdésben említettektől eltérő körülmények között jutott bennfentes információhoz, amennyiben ez a személy tudja, hogy az információ bennfentes.

(4) Szintén bennfentes kereskedelemnek minősül a bennfentes információ felhasználása az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközre vonatkozó megbízás visszavonása vagy módosítása révén, ha az adott személy a bennfentes információhoz a megbízást követően jutott hozzá.

(5) A kibocsátási egységeknek vagy az azokon alapuló más aukciós termékeknek az 1031/2010/EU rendelet szerint megtartott aukciója esetében a bennfentes információ az e cikk (4) bekezdésében említett felhasználásának minősül az is, amikor valamely személy saját vagy harmadik személy javára benyújt, módosít vagy visszavon egy ajánlatot.

(6) Ezen irányelv alkalmazásában más személynek bennfentes kereskedelemben való részvételre felhívása vagy más személynek bennfentes kereskedelemben való részvételre rábírása akkor valósul meg, ha egy személy bennfentes információval rendelkezik, és:

- a) ezen információ alapján más személyt arra hív fel, hogy az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközt szerezzen meg vagy idegenítsen el, vagy más személyt ennek megszerzésére vagy elidegenítésére bír rá; vagy
- b) ezen információ alapján más személyt arra hív fel, hogy az információhoz kapcsolódó pénzügyi eszközre vonatkozó megbízást vonjon vissza vagy módosítson, amelyekre az információ vonatkozik, vagy más személyt ennek visszavonására vagy módosítására bír rá.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1227/2011/EU rendelete a nagykereskedelmi energiapiacok integritásáról és átláthatóságáról (HL L 326., 2011.12.8., 1. o.).

(7) A (6) bekezdésben említett felhívás vagy rábírás alkalmazása bennfentes kereskedelemnek minősül, ha a felhívott vagy a rábírt személy tudja, hogy az bennfentes információon alapul.

(8) E cikk alkalmazásában pusztán az a tény, hogy egy személy bennfentes információval rendelkezik vagy rendelkezett nem jelenti azt, hogy a szerzés vagy elidegenítés során az említett személy felhasználta ezt az információt és így bennfentes kereskedelemben vett részt, amennyiben magatartása az 596/2014/EU rendelet 9. cikke szerint jogszerű magatartásnak minősül.

4. cikk

Bennfentes információk jogosulatlan közzététele

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a (2)–(5) bekezdésben említett bennfentes információk jogosulatlan közzététele szándékos elkövetés esetén legalább a súlyos esetekben bűncselekménynek minősüljön.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a bennfentes információ jogosulatlan közzététele akkor kerül sor, ha az említett személy bennfentes információval rendelkezik és azt másoknak átadja, kivéve, ha az információt munkaviszonya, foglalkozása vagy feladatai szokásos teljesítése keretében adja át, beleértve azt az esetet, amikor az információátadás az 596/2014/EU rendelet 11. cikkének (1)–(8) bekezdésének megfelelően a piac stabilizálásának minősül.

(3) Ez a cikk minden olyan személyre alkalmazandó, aki a 3. cikk (3) bekezdésében említett helyzetekben vagy körülmények között van.

(4) Ezen irányelv alkalmazásában a 3. cikk (6) bekezdésében említett felhívás vagy rábírás e cikk értelmében bennfentes információ jogosulatlan közzétételenek minősül, ha a felhívást megvalósító vagy a rábírást gyakorló személy tudja, hogy az bennfentes információon alapul.

(5) Ezt a cikket a sajtószabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága védelmének szükségességével összhangban kell alkalmazni.

5. cikk

Piaci manipuláció

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a (2) bekezdésben említett piaci manipuláció szándékos elkövetés esetén legalább a súlyos esetekben bűncselekménynek minősüljön.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a piaci manipuláció az alábbi tevékenységeket foglalja magában:

a) olyan ügylet kötése, vételi vagy eladási megbízás adása, vagy olyan egyéb magatartás, amely:

i. hamis vagy félrevezető jelzéseket ad egy pénzügyi eszköz kínálata, kereslete vagy ára, vagy egy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet tekintetében; vagy

ii. egy vagy több pénzügyi eszköz vagy egy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet árát a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten rögzíti;

kivéve, ha az ügyletet megkötő, illetve a vételi vagy eladási megbízást adó személy ezt törvényes okokból tette, és az ügylet vagy a vételi vagy eladási megbízás megfelel az érintett kereskedési helyszínen elfogadott piaci gyakorlatoknak;

b) olyan ügylet megkötése, vételi vagy eladási megbízás adása vagy olyan egyéb tevékenység vagy magatartás, amely egy vagy több pénzügyi eszköz vagy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet árát érinti, és amelynek során fiktív eszközökhöz vagy a megtévesztés vagy félrevezetés egyéb formájához folyamodnak;

- c) olyan információk terjesztése a médián, többek között az interneten keresztül, vagy bármely egyéb módon, amelyek hamis vagy félrevezető jelzéseket adnak pénzügyi eszközök kínálata, kereslete vagy ára, vagy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet tekintetében, illetve egy vagy több pénzügyi eszköz vagy egy kapcsolódó azonnali árutőzsdei ügylet árát a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten rögzítik, amennyiben az információt terjesztő személyek – saját maguk vagy más személyek számára – előnyre vagy haszonra tesznek szert az adott információ terjesztéséből; vagy
- d) hamis vagy félrevezető információk továbbítása, hamis vagy félrevezető adatok közlése, illetve egy referenciaérték kiszámítását manipuláló bármely egyéb magatartás.

6. cikk

Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (2)–(5) bekezdésében, valamint a 4. cikkben és az 5. cikkben említett bűncselekményekben felbujtóként vagy bűnsegédként való részvétel bűncselekményként büntetendő legyen.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (2)–(5) és (7) bekezdésében és az 5. cikkben említett cselekmények bármelyikére irányuló kísérlet bűncselekményként büntetendő legyen.
- (3) A 3. cikk (8) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

7. cikk

Természetes személyekkel szemben alkalmazható büntetőjogi szankciók

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3–6. cikkben említett bűncselekményeket hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal sújtsák.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. és 5. cikkben említett bűncselekmények szabadságvesztéssel legyenek büntetendők, amelynek felső határa legalább négy év.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 4. cikkben említett bűncselekmények szabadságvesztéssel legyenek büntetendők, amelynek felső határa legalább két év.

8. cikk

Jogi személyek felelőssége

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 3–6. cikkben említett valamely bűncselekményért, amelyet akár saját nevében eljárva, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül a következők egyikén alapuló vezető tisztséget tölt be:

- a) a jogi személy képviselőjének joga;
- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal joga; vagy
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának joga.

(2) A tagállamok megteszik továbbá a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy jogi személyeket felelősségre lehessen vonni abban az esetben, ha az (1) bekezdésben említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé a 3–6. cikkben említett bűncselekmények valamelyikének az érintett jogi személy javára a neki alárendelt személy általi elkövetését.

(3) A jogi személyek (1) és (2) bekezdés szerinti felelőssége nem zárja ki az olyan természetes személyek elleni büntetőeljárást, akik a 3–6. cikkben említett bűncselekményekben tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként vesznek részt.

9. cikk

Jogi személyekre alkalmazható szankciók

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 8. cikk alapján felelősségre vont jogi személyt olyan hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal büntethető legyen, amelyek magukban foglalnak büntetőjogi és nem büntetőjogi pénzbüntetéseket, továbbá esetlegesen egyéb szankciókat, mint például:

- a) kizárás az állami kedvezményekből vagy támogatásokból;
- b) kereskedelmi tevékenységek gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
- c) bírósági felügyelet alá helyezés;
- d) a bíróság által elrendelt felszámolás;
- e) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

10. cikk

Joghatóság

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3-6. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozóan megállapítsák joghatóságukat, amennyiben a bűncselekményt:

- a) egészben vagy részben a területükön követték el; vagy
- b) egy állampolgáruk követte el, legalább azokban az esetekben, ha a cselekmény az elkövetés helye szerint bűncselekménynek minősül.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, ha úgy döntenek, hogy a 3-6. cikkben említett, a területükön kívül elkövetett bűncselekményekre vonatkozóan további joghatóságot állapítanak meg, amennyiben:

- a) az elkövető szokásos tartózkodási helye a területükön van; vagy
- b) a bűncselekményt a területükön letelepedett jogi személy javára követték el.

11. cikk

Képzés

A bírói függetlenség és az igazságszolgáltatási szervezet felépítésében az Unión belül fennálló különbségek sérelme nélkül a tagállamok felkérlik a büntetőeljárásokban és a nyomozásokban részt vevő bírág, ügyészek, rendőri és igazságügyi személyzet, valamint az illetékes hatóságok személyzetének képzéséért felelős személyeket, hogy ezen irányelv célkitűzéseire figyelemmel megfelelő képzést biztosítsanak.

12. cikk

Jelentés

2018. július 4-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv működéséről és szükség esetén az irányelv módosításának szükségességéről, többek között a 3. cikk (1) bekezdésében, a 4. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikk (1) bekezdésében említett súlyos esetek értelmezésére, a tagállamok által kiszabott szankciók nagyságára, valamint arra való tekintettel, hogy az ezen irányelvben említett választható elemek milyen mértékben kerültek elfogadásra.

A Bizottság jelentését adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében nyújtja be.

13. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2016. július 3-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegéről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2016. július 3-tól alkalmazzák, az 596/2014/EU rendelet hatálybalépésétől függően.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

15. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződésnek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2014. április 16-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS
